

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetés árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	---	---

Az igazságnak győzni kell!

Élet-halál harc folyik a csatamezőkön. A gonosz szomszédok irigykedve nézték a központi hatalmak békés fejlődését és lábba taposva az igazságot, minden képzeletet felülmúló háborúba kergettek bennünket.

A háborúnak már a közvetlen kiinduló pontja adta meg neki a legklasszikusabb jellemzését: orvul meggyilkolták trónörökösünket és nejét. Szónál hangosabban kiáltja ez az aljas büntény, hogy kinek oldalán van az igazság, az az örök igazság, melyet nem lehet az emberek tetszésétől vagy nem tetszésétől, az ántánt nyakatekert okoskodásától, rabulisztikájától függővé tenni.

Az igazság minden időben a nagy tömeg önző és szeszélyes többségében rest hallgatókra talált, de azért nem rejthetjük véka alá az igazságot, hanem szólanunk kell és tettel is meg-

védeni az igazságot, ahol és amikor szükséges.

Az igazság olyan mint a nap: fölkel az Isten és nem az emberek parancsára; s ahová sugarai elhatnak, új élel kél nyomában, akár kedvelik, akár nem.

Mi is adna erőt, kitartást a jó ügy mellett folytatott küzdelmeinkben, ha nem annak a tudata, hogy fegyvereink az igazságot szolgálják és az igazságért harcolnunk kell mindaddig, míg nem azé lesz a diadal?

Ti pedig, kiknek adatott gondoskodni mások erkölcsi felfogásáról, terjesszék az igazság igéjét, mert az igazság csak akkor lesz nyertes, ha minden ember saját szemével lát és nem várja, hogy más rájja szájába a szót.

Vagy azt hiszitek, hogy a háború zajában ily léleksugalta beszédek nem találhatnak visszhangra? Valóban nem ismeritek a lélek útjait, kik így gondolkodtok.

Minden szónak van társa és a gondolatnak, melyet kifejez, felfogása gon-

dolkozással jár, mely nem állapodik meg ott, ahol határát a szó kijelöli, hanem tovább fűződik; s éppen azért az okos kevés szóból is sokat ért.

Akár a világ nagy eseményeiről, akár a saját középállapotainkról beszélünk, mindig oly dolgokat feszegetünk, melyek azoknak kellő felfogását és méltánylását segítik elő. Pedig éppen erre van most a legnagyobb szükségünk, hogy sorsdöntő helyzetünkben eligazodhassunk.

Hátunk mögött örömeinkben szegény, szenvedéseinkben gazdag múlt, mellettünk a viharként tomboló jelen, előttünk a rejtélyes jövő, mint komoly kérdőjel, mint letakart fátyol... Mit rejt ez a sűrű fátyol?

Csodálatos! Bármily tiszta és szelíd fényben mutassa is emlékezetünk világa a múltnak eseményeit, — ha a legszebb koszorút kötné is a boldogság mindama virágaiból, melyek valaha az élet legszeb időszakában virulnának és bármily borzalmasan sötét legyen is a jövő fátyola: azért mégis... ahelyett, hogy a tapasztala-

Az első este.

Irta: Németh Böske.

Pándy Gergely kézenfogta két kis ijedszemű bámoló fiát, aztán behelyezkedett velük a közeli uton álló kocsi alá és ott hagyták a temetőt, ahol egy új serral több van ma délutántól kezdve: s ebben az új sárban aludta örök álmát Pándy Gergely felesége, a két kis fiu anyja...

Otthon a ház előtt csendesen leemelte a gyerekeket a kocsi alá s nem is vette észre a kapus résztvevő köszöntését, csak felment a lépcsőn s benyitott a szomorú lakásba, ahol valami ijesztő, súlyos, nehéz csend borult rá mindenre...

Künn már egészen beakonyodott a ködös decemberi délután.

Pándy Gergely ott ült az íróasztala mellett s nem bírt gondolkodni... Ugy érezte, hogy testi és lelki energiája teljesen elhagyta.

A két kis fiu mint a kis remegő galambfiókák, amelyeket valami erős vihar dobott ki a fészekből, ott kuporogtak csendesen meglapulva egyik sarokban, az apjukhoz közel. De szólni nem mert egyik sem... Mintha érezték volna, hogy legjobban tetszik, ha most hallgatunk...

A kisebb néha-néha szípigott, nála a beszéd kezdetét jelentette, de a nagyobbik mindig rántott egyet titokban a karján, mire az megint csak elcsendesült és várt.

De mikor még jobban beesteledett, a kicsi félni kezdett a sötétben: s ekkor hiábavaló

volt a nagyobbiknak minden titkos figyelmeztetése, mégis csak megszólalt:

— Apuci, gyujtsd meg a lámpát.

Pándy Gergelyt mintha álomból ébresztették volna fel, összerendezte és csak alig tudta hamarosan megérteni, mit mondott a kicsi. Aztán becsegett az öreg Borcsát, ak meggyújtotta a lámpát és csendes hangon megkérdezte, hogy:

— Nem-e leszene még vacsorázni?

Pándy Gergely gépiesen mondott igent. S mikor behozták a vacsorát és asztalhoz ültek: ő meg a két kis fiu, egyszerre valami rettenetes keserűség szakadt rája irtózatossulllyal, mikor az üres negyedik helyet látta. Nem is próbált az ételhez nyulni, mert tudta, érezte, hogy nem menne le a torkán egyetlen kis falat sem.

A két gyerek csak evett-evett a gyerekek gondatlanságával. Mikor már jólaktak, akkor valami bátorság jött beléjük, hogy beszélgetést kezdjenek az apjukkal, aki sápadtan, révedező szemekkel bámult maga elé. A nagyobbik kezdte:

— Apuci, miért nem ettel velünk?

— Nem kell az étel, kis fiam — felelte csendesen.

— Ne szomorkodj apuci, hiszen a Borcsa néni azt mondta, hogy anyuci a Jézuskához ment és onnét néz le ránk ezentul mindig... Vigyáz is, hogy bajuk ne essék.

Erre már nem tudta a kisebb sem sem megállni szó nélkül:

— Apuci, hát most már többet sohasem vacsoráz velünk a kis anyuci?

Ezt a kérdést már nem bírta el Pándy

Gergely szíve: elkezdett könnyezni, mire a két kis fiu ijedten összenézett. Hogy az ő apjuk sir. Erre ő is, mindketten sirni kezdtek és belékapaszkodtak az apjuk nyakába és ott csüngtek rajta, mint két kis szomorú madár.

Majd az apjuk csemetett Borcsának ki lefekette őket, de nem a gyerekszobában, hanem az apjuk szobájában csináltak nekik helyet s ez az öröm, hogy ma az apjuknál alusznak, megvigasztalta őket és boldogan aludtak el.

Pándy Gergely is lefeküdt: eloltotta a lámpát, de sokáig nyitott szemekkel bámulta a sötétséget s gondolkozott... hogy nem lehet az... nem lehet... hiszen itt úgy van minden, az óra is úgy ketyeg... a tűz is úgy pattog... a kis apró amoretek is úgy játszanak a plafonon cirkádái között... hisz minden úgy van, mint előbb... minden... Csak az ő felesége nincs itt többé, kint fekszik a földben s a hideg szél elrohan a sirja felett s ő nem érez semmit, milyen borzasztó az a halál, milyen rettenetes hatalom, nincs, aki ellene tudna szegülni, senkinek sem kegyelmez... senkinek... az ő boldogságát is kettévágta hideg, fénylő kasszájával, Igen... hát mi is van most?... Már kezdett szakadozva gondolkodni, már félig álomban volt... mellette a gyerekek egyenletes lélekvetvétele hallatszott s az óra ketyegése...

Mig aztán a heteken át való sok virrasztástól most már teljesen kimerülve ő is elaludt, mély kábulással...

lásnak és emlékezésnek mulattatva oktató leckéit hallgatnók, — ahelyett, hogy hátra tekintene szemük: kíváncsian függesztjük azt arra a rejtélyes lepelre. Erről akarjuk leolvasni az isteni örök végzet titkait.

Ezért sok ember mindent a jövőtől vár és mégis a jelenél él úgy, mint ha jövőd sem volna. Ezeket fel kell világosítani, hogy úgy használják a jelent, hogy az előkészítője legyen a jövőd béke áldásosságának.

Nem szabad tétlenül beletörődni az adott viszonyokba, hanem rendíthetetlenül bizva önmagunkban, munkásságunkban, bátran kell hirdetnünk uton utafélén az igazságot, mely elvégre is, ha lassan bár, de biztosan utat tör magának.

Mert eljön, — biztosan eljön megint az az idő, amikor véres küzdelmek után diadalra jut a legyőzhetlen igazság és ismét zavartalanul fogjuk élvezhetni fáradságos munkánk gyümölcsseit.

A holnap asszonya.

Mi magyarok igen büszkék vagyunk ezer éves alkotmányunkra, melynek eredetét a vérszerződésig tudjuk visszavezetni, ennek alapján arisztokratáknak érezzük magunkat az európai népek között. Szabadságtisztelők és szabadságvédők vagyunk és jogainkra igen-igen féltékenyek. Segítettük, bátorítottuk más nemzet szabadságharcát és önértékünkben nem fogadtunk el leckét másoktól. Tudjuk, hogy még nincs minden, magyar embernek teljes politikai joga, de hisszük, hogy belátható időn belül elérjük ezt is és a különböző politikai pártok közt szinte csak arra az időpontra nézve különböznek a vélemények, amelyben a jogkiterjesztést életbe kívánják léptetni.

Sajnos, a magyar asszony jogegyenlőségének szükségére nézve nem oly megértő a köztudat, mint az a magyar nő multjával és jelenével bőségesen kiérdemelte. A „lovagias” magyar ember „megbecsüli” asszonyát, de sohasem ismerte el önmagával egyenrangúnak, egyenlő értékűnek. Az asszony másodrangú ember, „ura” után lépked az uton és sokhelyen csak utána és fiai után nyul az élethez. A művelt osztály férfai csupán szórakozásaiban keresi a nő társaságát. Az országgházban pedig a karzattal kell beélnie.

A közhit szerint az asszony maga sem kíván jobb sorsot, teljesen megvan elégedve helyzetével, hogy ez nem áll, kitűnik azokból a régi okmányokból, amelyek bizonyítják, hogy a régi magyar asszony-holott 1848 előtt a mainál több joggal rendelkezett: követet küldhetet az országgyűlésbe és Kossuth Lajos is egy asszony követe gyanánt került oda teljes önzettel követelte jogainak kiterjesztését. Ma mikor a mindkét nemre kiterjedő iskolakötelezettség lehetővé tette értelmessége fejlesztését, mikor a gazdasági fejlődés, a háziipar legtöbb ágának gyár-iparrá fejlődése, sok százezer asszonyt szólított ki otthonából, a magyar nő önértéke fokozódott és tudatossá vált. A háborús kor izzó levegője gyors hatásra kényszerítette a magyar nő gazdasági önállóságának zsege növényét és bármily kevéssé örvendtes a fejlődés okozója és hirtelen menete: evvel most már számolnia kell mindenkinek, feministának és a feminizmus ellenségének egyaránt. A háború készületlenül kényszerítette bele a nőt mindenféle munkakörbe, mert fenn kellett tartania önmagát, családját és a nemzet gazdasági életét. A közgaz-

daság fontos tényezőjévé lett, de minden lépésnél, minden munkájában belebotlik egy súlyos akadályba: saját politikai jogtalanságába.

Számtalanszor állott eddig szakképzettség nélkül munkába, most pedig arra ébred, hogy a kiképzés lehetőségét elzárták előle csaknem mindenütt, ahol jól fizetett munkához vezet. Az állam az iskolákra szánt amugy is csekély összegnek csupán kis töredékét költi leányiskolákra, a legtöbb szakiskola: gazdasági, erdészeti, bányászati akadémiák, felső ipariskolák, a kertészeti tanintézet, a vidéki gimnáziumok, az egyetem jogi fakultásai stb. csupán fiúövéndékeket fogadnak be. Kizárják a nőt még a szakszervezetek is, teljesen, érthetetlen, megfoghatatlan elvek ezerint még a legősiebb női foglalkozásokból is, mint pl. a cukrászipar szakmunkájából. Szakképzettség híján pedig természetesen rosszabb díjazással kell beérniük, a munkaadók pedig sietnek ezt kiaknázni a férfiak és a csekélyszámú jó kiképzést nyert nő kárára.

Ezeket a mindenkit sújtó gazdasági bajokon csak törvényhozási uton lehet segíteni hogy ez megtörténjék, azt a nőt csak akkor fogják kivárthatni, ha választójoguk lesz. Csak ennek segítségével érhetik el, hogy minden iskolát megnyissanak a nők előtt és hogy az az el' érvényesüljön törvény útján: a munkát értéke szerint és nem ahhoz képest kell díjazni, hogy nő vagy férfi végezte-e?

A háború okozta élelmezési nehézségek kétségtelenül bebizonyították, hogy a férfiak képtelenek közmegelegedésre elintézni ezt a mindennél fontosabb ügyet. A fogyasztók és a fogyasztási cikkek felhasználó háziasszonyok kívánságait a vámpolitikai kérdések elintézésében sem vették eddig sohasem tekintetbe a kormányok mert hiszen a nők nem választók és így nem gyakorolhatnak befolyást a kormányok sorsára.

Magyarországon, a gyermekvédelem klaszikus hazájában is megtrü a férfi-kormányzat, hogy fejletlen gyermekeket rogyásig fogjanak be gyári üzemek munkájába. Az anya pedig politikai jogok híján nem védheti meg a saját testéből való testet, saját szíve vérét.

Hogy megkezdhesék a társadalmi helyzet javításának korszakalkotó nagy munkáját, a nőnek türelmetlenül sürgetniük kell, azt a szerszámot, amelynek segítségével ez a munka elvégezhető: a választójogot. Ha a világ minden táján minden asszony egyöntetűen és egyértelműen fog munkához, megtudják teremteni azt a világot, amelyben élni érdemes, amelynek benépesítését örömmel vállalhatják, amelyben az emberek nem dulják fel egymás békéjét, boldogságát, nyugalmát.

ROVÁS.

Ujabb piaci dolgok.

Persze ezekben a drágasággal terhelt, háborús napokban, mikor az élelmiszerekhez oly nehéz jutni; — mindig érdekes téma a piacról szóló.

Ujabbán megint szomorú, illetve ránk nézve elszomorító dolgokat tudtunk meg, egész hiteltel forrásból.

Ugyanis nemcsak a tyukászoknak köszönhetjük tisztán azt, miszerint piacunkra kevés tojás, baromfi kerül; — szó sincs róla!

Sőt most már azt is megtudtuk, hova lesz a tejjel, túró, tej amely előbb bővebb mennyiségben került hozzánk; s most egy idő óta majdnem teljesen elűnt a piacról. — Hát kérem szépen tessenek idehallgatni! A környékbeli falvakból elviszik az asszonyok mindezeket: *Tapolcára!*

De nem ám azért mintha ott drágábban el tudnák adni, hiszen megvan mindennek a maximális ára; — hanem egyszerűen csak azért; mert a *tapolcai üzletekben jobban tudnak venni a falusi asszonyok mindenfélét pl. cukrot, kávét, ruhaneműt stb.*

Már most kérem ha a be vitt árújukat eladták, — hát ők is mennek a pénzüikkel vásárolni — és persze ők is jutányosan és jól akarnak mindenhez hozzájutni. — Pl. azt is felhozták, hogy Sümegen cukrot is milyen nehéz kapni; *Tapolcán könnyen hozzájutnak! — Így a rőfös árúkkal is.*

Itt vagy nagyon drága, — vagy nincs is. Nem érheti gáncoskodás a mi kereskedőinket. Hisz ők mindenesetre azon vannak, hogy minél több vevőt szerezzenek és tartásnak meg maguknak.

Nem lehet azt sem rájuk mondani, hogy a kiszolgáltatásuk hanyag, vagy nem szelid alapon menne.

Hát vajjon mégis mi lehet az oka ennek a dolognak? Hiszen *Tapolca* már a fekvésénél fogva nincsen úgy kéznél a *bazsai* és *prágai lakosoknak*, mint *Sümeg*. Elsősorban is mert jóval távolabb esik; pl. mikor *Sümegre* jókor reggel beindulnak, már délre otthonis lehetnek — és mindössze csak fél napot veszítettek el az otthoni dologból. *Mig Tapolcára* menve már egy egész, vagy háromnegyed napot veszítenek; ami a mai nehéz munkáviszonyok közt igen nagy különbség. S mégis, ezt is rászánják; csak hogy ott jobban vásárolhassanak.

Mi nem vagyunk irigyek; de mégis úgy gondoljuk, hogy a sümegi járás területén levő falvak inkább *Sümegre* hozzák be a terményeiket, mint átvigyék másik járásba. Végre is a sümegi üzletek is tán magukba foglalják azokat a cikkeket melyeket a *bazsaiak*, *prágaiak* vásárolni akarnak. Tán a sümegi kereskedőknek is van annyi belátásuk hogy a mai áron felül nem adnak el semmit; — hiszen az ő érdekük elsősorban is, hogy a vidéki vevőket is megtarthassák maguknak.

Segítsd megmondani.

Valami itt bévül úgy fáj nékem
Elűnődve álmatlan estéken...
Mikor ottkűn az éj magányos, csendes,
Holdvilágos álmát nem zavarja semmi,
Szeretnék felkelni s ablakod előtt
Álomzavarónak elstálni, menni...
Magam sem értem ezt, úgy űz, hajl valami...
— Segítsd megmondani!

Valami itt bévül úgy fáj nékem;
Ég, vergődik bennem régen, régen...
S mikor ottkűn éjjel zűg a hóvihar
S nem jár az utcákon álmába se senki,
Szeretnék felkelni s ablakod előtt
Álmodat őrizve fájni, dideregni.
S nem értem; szívetem elfogja valami...
— Segítsd megmondani!

Valami itt bévül úgy fáj nékem!
Tán egy csacska ábránd, tán reményem?
Tán árva emlékek nyári virágról,
Madárcsicsergésről, fehérhűs lányról?
Tán, amiről még nincs is tudomásom,
Egy olyan bűnömért lelke szava vádol?
Nem. Éz sem lehet, tudom. Más valami...
— Segítsd megmondani!

Valami itt bévül úgy fáj nékem
Mert, hogy a vidékről el kell térnem...
De képem jókedvű, mosolyog ajkam;
Mit érzek, senkisé láthatja meg rajtam.
Minek tudja azt más, hogy lelke mélyén
Jókedv leple alatt, tomboló vihar van?...
S nem értem: torkomat szorítja valami...
— Segítsd megmondani!

Zób Mihály.

— Kézbesíthetetlen táborig postalócsonomagokról. A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a feladónak vissza nem kézbesíthető tértáborig postalócsonomagoknak a posta- és táviridagazgatóságoknál való őrzési ideje egy év helyett hat hónap. Ezen idő eltelte után ezek a posta- és táviridagazgatóságoknál elárvereztetnek, esetleg megsemmisítenek.

H I R E K.

Még meddig?

Minél tovább harcolnak a frontokon, annál súlyosabbá válik a harc a front mögött. A hosszú ideig tartó front-harc kétségtelenül megnehezítette a fogyasztó közönség harcát a mindenféle eladással, elárústóval, termelővel és ipari munkással szemben.

Törvényes intézkedések bizonyos tekintetben védik a fogyasztó közönséget a piaci élelem- és áru-uzsorával szemben, de akkora az emberben a falánksági vágy, hogy semmiféle intézkedés még eddig nem tudta meggátolni a nagymértékben dühöngő áru-uzsora. Hiszen ha szigorúan és lelkiismeretesen számbavesszük minden árunál és minden ipari munkaprodukciónál az anyagot, az előállítás és termelési költséget, hamarosan rájövünk, hogy a fogyasztókkal szemben a legarcátlanabb kapzsiság és haszonvágy érvényesül.

A bőrnemek árusításánál és feldolgozásánál, a szappanárak felcsigázásánál, a posztóárak emelésénél, szóval az ipari és üzleti cikkeknek és minden élelmiszer körül legfőbbbször az uzsora szenvedélyével kell harcolnia a fogyasztó közönségnek. Ezt a harcot pedig a fogyasztók nem bírják sokáig, ha minden téren nem lépnek fel a hatóságok a legnagyobb szigorral és nem sietnek gyorsan megfelelő intézkedésekkel a fogyasztó publikum segítségére. Ma már az üzleti és piaci szemérmelenség határtalan, amely nem pirul el, ha embertársát kiuzsorázza és ezt a hitvány szenvedélyét a helyzet hazug beállításával mentegeti.

Igazán kíváncsian és aggóva kérdezzük: még meddig?

— **Előléptetés.** A pénzügyminiszter Tamásy János sümegei adóhivatali ellenőrt a VIII. fiz. oszt. 3 fokozatába főellenőrre és Pfliegler János adóhivatali tisztet a X. fiz. oszt. 3 fokozatába léptette elő.

— **Halálozás.** Súlyos csapás érte özv. Tóth Lajosné helybeli urnót, édes anyja özv. Dufek Elekné mult hó 30-án meghalt. Temetése mult hó 31-én nagy részvét mellett ment végbe. Halálozásáról a család az alantí gyászjelentést adta ki.

Alulírottak úgy a maguk, valamint az özszes rokonság nevében mély fájdalommal jelentik hogy a felejthetetlen jó anya, nagyanya és rokon özv. Dufek Elekné f. hó 30-án reggel 8 óraker hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 76-ik évében elhunyt. A boldogult hűlt tetemei folyó hó 31-én délután 6 óraker fogtak a róm. kath. temetőben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent miseáldozat augusztus hó 1-én reggel fél 9 óraker fog a plebánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Sümege, 1916 július 30-án. Áldás és béke hamvaira! Dufek Pál, özv. Tóth Lajosné szül. Dufek Ida gyermekei. Dufek Irma, Dufek Elek, Tóth Jenő, Tóth Idus unokái Dufek Pálné szül. Polatsek Irma menyé.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Karsai Gyula szamosújvári főgimnáziumi tanárt a sümegei áll. reáliskolához helyezte át.

— **Katonatemetés.** Handléri Ferenc 20-as honvéd a harctéren szerzett betegségben hosszú szenvedés után f. hó 2-án elhunyt Csabrendeken. A hőst 4 hónapon keresztül a sümegei kórházban ápolták de kívánságára szüleihez haza szállították Csabrendekre. Temetése f. hó 4-én nagy részvét mellett ment végbe. Kivonultak a sümegei kórház sebesültjei, valamint a tüzérség diszszakasza. Dr. Lukonich Gábor főorvos, valamint a kórház sebesültjei koszorút helyeztek bajtársuk ravatalára.

— **Közséki gyűlés.** Sümege község képviselőtestülete ma d. e. fél 11 óraker rendkívüli közgyűlést tart. Targysorozat: 1. Illetőségi ügyek. 2. A Sümegei Népbank kérelme

pótadó törlése iránt. 3. A sümegei kir. jbiróság póthelyiségeinek bérbeadására vonatkozó szerződés bemutatása. 4. A lakósnak lisztel való ellátása. 5. Rendőrök és szolgák kérelme anyagi helyzetük javítása iránt. 6. Nétáni indítványok.

— **Járasi tiszt értekezlet.** A sümegei járás tiszt értekezlete augusztus 4-én Sümege, a község háza tanácstermében folyt le. Az értekezleten a községi jegyzők és Haril István járási számvevő vettek részt s Farkas István főszolgabíró vezette. A tanácskozás folyamán főként a közönségnek gabonával és lisztel való ellátását tárgyalták meg, majd Haril István több rendeletet ismertetett, amelyek a katonai lisztrekvirálásra, az adószedésre stb. vonatkoznak. Az értekezlet végén a főszolgabíró meleg elismeréssel jutalmazta a járás derék jegyzőit karának a háboru 2 éve alatt kifejtett kiváló munkásságát, rámutatott arra, hogy a viszonyok még egyre súlyosbodnak, de biztosan tudja, hogy amint eddig megállták helyüket, megküzdének a további nehézségekkel is. Nyomatékosan figyelmeztette a jegyzőket az őszi mezőgazdasági munka nagy horderejű fontosságára s lelkiükre köthette hogy az utolsó talpalatnyi föld se maradjon bevetetlenül, amelyet őszi vetés alá szánnak. A munkában hívják segítségül a község mezőgazdasági intéző bizottságát, főként a tanulókat, akik, mint pl. Ponauer Emil nagygyőrboi tanító, — eddig erős hazafiuu érzéssel vettek részt a munkában. Az értekezlet eleven éljenzéssel fogadta a főszolgabíró lelkes buzdító szavait s annak hatása alatt oszlott szét.

— **Erdőégés.** Mult hó 30-án, vasárnap délután 3 óraker ijedtképu emberek fudkoztak az uccán és mondogatták egymásnak, ég a város erdője. Tényleg tűz támadt, mely ismeretlen okból keletkezett és a tűz martaléka lett circa 30 katasztrális hold irtás. A kár 3000 korona. Segítségül, kivonultak a helybeli tűzrekes is.

— **Hirdetmény.** A nméltóságú m. kir. miniszter elnök 2117-916. sz. rendeletének 11. §-a alapján felhívom mindazokat, kik 1916. évi aug. 15-1917. évi aug. 15-éig háztartásuk ellátásához szükséges buza és rozs mennyiséget beszerezni, megvásárolni nem tudják, azok folyó évi szembkr 12-ig a község házában okvetlen jelentkezzenek, mert a később jelentkezők jelentkezése figyelembe nem vétetik. Sümege, 1916. aug. 5. György Elek. jzö.

— **Uj sorozás lesz.** Sokat vitatott kérdés az, hogy azok a 21, 22 és 23 éves ifjak akik most mint népfelkelők szinten jelentkeztek, tartoznak e később, a szokásos rendes sorozásnál újból megjelenni. A honvédelmi miniszter most erre nézve rendeletet adott ki és kimondja hogy a népfelkelő szemle a rendes sorozást nem érinti, vagyis aki sorozási sorban van, az köteles lesz majd a rendes sorozásokon újból megjelenni.

— **Drágább lesz a postadíj.** Október elsejével a posta megdrágul. A levéltovábbítás díja 10 fillér helyett tizenöt fillér lesz. A levelezőlap ára a mai 5 fillér helyett 8 fillérben állapítatik meg. A sürgöny szintén megdrágul. Egy szó 8 fillérbe kerül, ma 6 fillér. A nyomtatvány továbbításának díja 50 grammig 3 fillér, a csomagszállítás díja pedig 5 kilogrammig 80 fillér, azon tul pedig öt kilogrammonként emelkedő lesz.

— **A hatóságnak joga van közfogyasztásra sertést rekvirálni.** A földmívelésügyi miniszter kijelentette, hogy a hatóságoknak joga van bárkitől, aki felesleges serfésállományát nem hajlandó a megajánlott maximális áron eladni, — közcélra rekvirálni. A rekvirálásról azonban indokoló jelentést kell tenni a miniszterhez.

— **Irka helyett — palatábla.** A kultuszminiszter rendeletet bocsátott ki, amelyben meghagyta, hogy az elemi iskolákban a papirhiányra és a drágaságra való tekintettel a tanulók irka helyett palatáblát használjanak. A rendelet a többiek között így szól: Iskoláknál, tanintézeteknél az irkák használata terén a takarékoság hasonlóképen szem előtt tartandó. Elemi iskoláknál az irkák

helyett lehetőség szerint palatáblák használandók. A füzelekben az egyes iskolai vagy házi feladatok nem új oldalon, hanem folytatódóan kezdendők el szintugy felsőbb osztályba való lépés után a megelőző tanévbeli irkák is tovább használandók. A kijavított dolgozatoknak újból való leiratása (lisztázása) feltétlenül elhagyandó.

— **Hirdetmény.** A nméltóságú m. kir. miniszter 1750-916. sz. rendeletének 8 §-a alapján közhírré teszem, hogy mindazok, kik állattartás céljából 5 métermázsánál kevesebb árpa és zabot óhajtanak vásárolni, azok mielőbb legkésőbb e hó 12-ig a község házában okvetlen jelentkezzenek, mert a később jelentkezők bejelentése figyelembe nem vétetik. Sümege, 1916. aug. 5-én. György Elek jzö.

— **Megállapították a köztisztviselők beszerzési előlegét.** A köztisztviselők újabb háborus segélyéről szóló törvényjavaslat tárgyalásakor, mint megirtuk, Teleszky János pénzügyminiszter ígéretet tett, hogy a lehetőség határain belül a kormány ezidén is folyósítani fog a köztisztviselők részére beszerzési előlegel, hogy a legszükségesebb élelmi és közfogyasztási cikkekkel biztosítsák háztartási szükségletüket. Mint most illetékes helyről értesülünk, a pénzügyminiszteriumban elkészültek a beszerzési előleg folyósításának tervezetével és a kormánynak idevonatkozó rendelkezését a hivatalos lap legközelebbi száma már publikálni fogja. A miniszteri rendelet értelmében a köztisztviselők beszerzési előlegre kizárólag augusztus 15-től szeptember hó végéig tarthatnak igényt. Aki ezen időig nem kérelmezi beszerzési előleg folyósítását, arravaló jógától később elesik. A beszerzési előleg nagyságát a pénzügyminiszter a háborus segélyösszeghez viszonyítva, három tételben állapította meg. Azok, akik nem vezetnek önálló háztartást, háborus segélyük 30 százaléka, az egy családtaggal bíró köztisztviselők a háborus segély 40 százaléka, és egynél több családtaggal rendelkezők 50 százaléka, erejéig kaphatnak beszerzési előlegel, az előleg nem jelent teljében-vajban való fűrdést és paradicsomi jóléte, segítségek azonban igenis segítség, amely ezer sok köztisztviselő nehéz gondját szünteti meg.

— **Hivatalos rézpecsétnyomók beszoigáltatása.** Zalavármegye alispánjához megérkezett a kormány rendelete, hogy a vármegye hatóságának örizeletében lévő s használaton kívül helyezett hivatalos rézpecsétnyomókat a fémközpontra szolgáltassa be. A már összeszámolt s megmért pecsétnyomókat, amelyeknek sulya mintegy 20 kiló, már vasutra is tették. Az egész országból hozzávetőleges számitással a vármegyéktől mintegy tíz métermázsa rézpecsétnyomó került így hadicélra. Ez eddig használaton lomot képezett. Most legalább ezt is föl fogják használni.

— **A harctéren levők szabadságolása.** A honvédelmi miniszterium a hadsergőparancsnokság észleteit közli a törvényhatóságokkal. Alig egy két hónapja harctéren levő katonák szabadságolását kéri a hozzátartozóik általános indokolások alapján azonban a hatóságok megerősítő bizonylatával ellátva. — Miután ily esetekben a szabadságolások meg nem adhatók, a honvédelmi miniszter közli a törvényhatóságok vezető tisztviselőivel, hogy ily kérelmeket ne is terjesszenek föl, mert indokolatlanul sok munkát okoznak azok elintézésével.

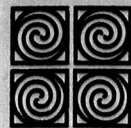
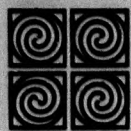
— **A vak katonák részére.** Pék Margit kisasszony a helybeli hordójelző hivatal vezetője, 6 koronát fizetett, mit köszönettel átvettem. Sümege, 1916. aug. 5. Bánfi Alajos gyűjtő.

— **Kerestetik évi konvencsióra egy erélyes idősebb major gazda, ki már ilyen minőségben több éveken át szolgált, Bővebbet a kiadóhivatalban.**

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

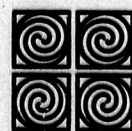
Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

Sü

A

C

K

tása

vid

lato

nyel

nyel

pusz

Nem

tebb

pán

kor

D

téne

rem

szet

élet

a k

fogl

net

más

nem

betű

jain

pöly

dor

nak

ger

lete

am

mű

risb

kon

Mod

lást

tént

E

völe

ság

A

hely

fel

retél

a fia